STORYWORLDS

Tabitha agus na blàthan-sirist

Tony Langham • Lynne Willey

Tabitha agus na blàthan-sirist

An teacsa Tony Langham
Na dealbhan Lynne Willey
A' Ghàidhlig Anna NicDhòmhnaill

STÒRLANN • ACAIR

Caibideil 1

'S e cat iongantach a bha ann an Tabitha.
Bu toil leatha a bhith a' siubhal o àite
gu àite. Bu toil leatha a bhith a' faicinn
àiteachan ùra agus daoine ùra.
Latha bha siud chaidh Tabitha air
plèana, gun fhios do dhuine,
agus ràinig i Iapan.

Ann an Iapan bha seann bhoireannach, A' Bh-ph. Koyama a' fuireach. Bha gàrradh àlainn aice le mòran phlanntaichean annasach, ach 's e craobh bhlàth-sirist an tè a b' fheàrr leatha dhiubh uile. Bha a' chraobh sin uabhasach sean agus bha blàthan brèagha pinc oirre.

Latha bha siud bha A' Bh-ph. Koyama sa ghàrradh agus chual' i fuaim.
Choimhead i am measg nan lusan.
Cha robh dad ann.

Ach chual' i am fuaim a-rithist.
Bha e a' tighinn à craobh nam blàthan-sirist.

An sin, air cùl na craoibhe, mhothaich A' Bh-ph. Koyama dha Tabitha.

Bha Tabitha air a spòg a ghoirteachadh.
Ghèarr i a spòg air gloinne a bha air
an t-sraid faisg air an taigh aig
A' Bh-ph. Koyama.
"Miau!" arsa Tabitha nuair a chunnaic i
A' Bh-ph. Koyama.
"A chreutair bhochd,"
ars A' Bh-ph. Koyama.
"Bheil do spòg goirt?"
"Miau!" arsa Tabitha a-rithist.

Thog A' Bh-ph. Koyama Tabitha gu faiceallach agus thug i a-steach dhan taigh i.

Chuir i Tabitha sìos air a' bhòrd.

An uair sin fhuair i bobhla le uisge blàth, agus rud beag cotain.

Ghlan A' Bh-ph. Koyama spòg Tabitha.

Chuir i acfhainn agus bann oirre.

Às dèidh sin rinn A' Bh-ph. Koyama leabaidh dha Tabitha le bogsa cairt-bhòrd.

"Nis, 's fheàrr dhut cadal," thuirt i, agus chuir i às an solas.

Bha Tabitha cho sgìth ri cù.

Bha i air astar fada a choiseachd an latha ud agus cha b' fhada gus an robh i na suain chadail.

An ath latha thug A' Bh-ph. Koyama bainne dha Tabitha. Às dèidh sin chuir i ann am bogsa i, agus thog i am bogsa a-mach dhan ghàrradh.
Chuir i am bogsa sìos fon chraoibh bhlàth-sirist agus chùm i oirre le a h-obair.

Greiseag às dèidh sin chuir
A' Bh-ph. Koyama Tabitha ann am basgaid agus thug i leatha chun na margaidh i a cheannach èisg, measan agus rus. Nuair a fhuair i na rudan a bha a dhìth oirre, thill iad air ais dhachaigh.

Dh'fhuirich Tabitha còmhla ris
A' Bh-ph. Koyama agus a h-uile latha
bha a spòg a' sìor fhàs na b' fheàrr.
Cha b' fhada gus an robh i a' coiseachd
cho math 's a bha i riamh, agus thòisich i
a' dol mu chuairt leatha fhèin.

Caibideil 2

Aon latha nuair a thill Tabitha air ais,
cha robh i a' faicinn sgeul air
A' Bh-ph. Koyama sa ghàrradh.

Choimhead i am
measg nan lusan.

Choimhead i am
measg nam bun-lusan.
Ach cha robh sgeul
oirre an sin na bu
mhotha.

Às dèidh sin chuala Tabitha fuaim.
Ruith i a-steach dhan taigh agus an sin chunnaic i A' Bh-ph. Koyama na sìneadh air ùrlar a' chidsin.
"Miau!" Rinn an cat mialaich, ach cha do ghluais A' Bh-ph. Koyama agus bha a sùilean dùinte.
Chunnaic Tabitha stòl air a' chliathaich.
Saoil an do thuit A' Bh-ph. Koyama far an stùil?

Ruith Tabitha a-mach às an taigh gus an lorgadh i cuideachadh. Ruith i cho luath 's a b' urrainn dhi chun an ath thaigh sìos an t-sràid.

"Miau!" Rinn i mialaich, ach cha tàinig duine.

Mar sin ruith Tabitha chun an ath thaigh.
"Miau! Miau!" Rinn i mialaich, cho cruaidh 's a b' urrainn dhi.
Ach cha tàinig duine.

Chùm i oirre chun an ath thaigh.
Rinn i mialaich chruaidh, "Miau! Miau! Miau!"
An turas seo bha cuideigin ann.
Chuala Tabitha cuideigin a-staigh san taigh. Dh'fhosgail an doras agus chaidh Tabitha a-steach.

Bha duine an sin san rùm.
"Miau!" rinn Tabitha.
Thionndaidh an duine.
"Teich à seo! Gabh a-mach!"
Ach cha do charaich Tabitha.
"Mach! Mach!" ars an duine a-rithist.
Ach cha ghluaiseadh Tabitha. An uair sin chunnaic Tabitha fàinne òir air bòrd. Leum i suas. Thog i an fhàinne na beul agus ruith i mach an doras leatha.

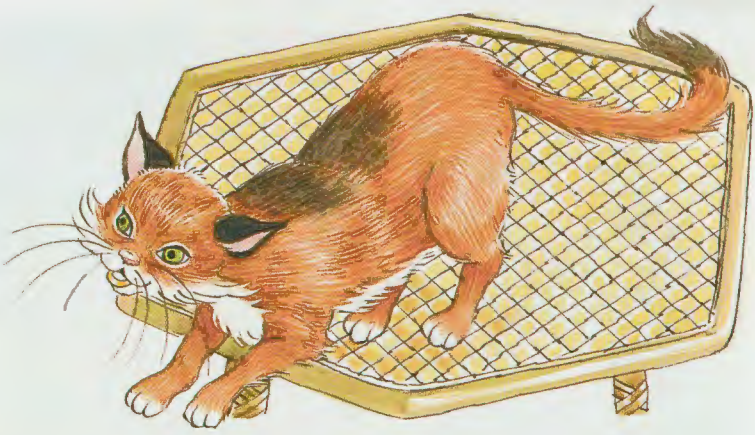

Ruith Tabitha sìos an rathad agus an duine às a dèidh. "Till air ais! Leig às sin, a chait mhosaich!" dh'èigh e.
Ach chùm Tabitha oirre a' ruith gus an do ràinig i an taigh aig
A' Bh-ph. Koyama.

Ruith i a-steach dhan chidsin agus chuir i an fhàinne sìos air an làr far an robh A' Bh-ph. Koyama na sìneadh.

Dìreach sa mhionaid sin ruith an duine a-steach dhan chidsin agus chunnaic e A' Bh-ph. Koyama air an ùrlàr. Dhìochuimhnich e mun fhàinne, agus thog e am fòn gus fònadh airson ambaileans.

Cha b' fhada gus an tàinig ambaileans a dh'fhalbh leis A' Bh-ph. Koyama. Nuair a dh'fhalbh i thog Tabitha an fhàinne agus thug i air ais dhan duine i. "Tapadh leatsa," thuirt an duine. "Nach bu tu an cat glic! Faodaidh tu fuireach còmhla rium fhèin fhad 's a tha A' Bh-ph. Koyama air falbh."

Nuair a thill A' Bh-ph. Koyama air ais, thill an duine Tabitha thuice. Dh'innis e dhan Bh-ph. Koyama mun fhàinne agus mar a chaidh Tabitha a dh'iarraidh cuideachadh.

"Tapadh leatsa, a' chait!"
ars A' Bh-ph. Koyama.
"'S tu fhèin a tha glic."

An dèidh dhan duine falbh thug A' Bh-ph. Koyama leatha Tabitha dhan ghàrradh. Shuidh i sìos fon chraoibh bhlàth-sirist agus chuir i Tabitha air bogsa ri a taobh.

"Ann an greiseag bheag thèid mi fhèin
's tu fhèin dhan mhargaidh airson iasg mòr.
Còrdaidh sin riut, nach còrd?"
ars A' Bh-ph. Koyama.
Ach nuair a choimhead A' Bh-ph. Koyama
sìos cha robh sgeul air Tabitha.
Cha robh i a' fuireach fada an àite sam
bith oir 's e cat falbhain a bha innte.